

DECEPTII (4)

de Slavomir ALMĂJAN

Nu există teritoriu sacru pentru dușmanul sufleteleor noastre. Diavolul este fără scrupule în tertipurile lui, este necruțător în ura lui împotriva a tot ce poate aduce laude Celui Preînalt. De fapt sacrilegiul este cuvântul ce însumează toată lucrarea lui. Așa cum în repetate rânduri am subliniat, înlăturarea absolutului din gândirea umană, din normele de conviețuire socială este un scop aproape atins...

Normele iudeo-creștine care au constituit temelia justiției umane în toată lumea civilizată sunt aproape în întregime abolite. Națiunile Unite a fost elementul hotărâtor în propagarea pe scară mondială a percepțelor așa numite "umaniste". Această eră a relativismului este numită Post Iudeo-Creștină. Termenul nu este ales la întâmplare ci este menit să sugereze un "progres" în evoluția societății. Substratul acestei sugestii iese la iveală la prima analiză intelectuală cinstită. Conceptul Post Iudeo-Creștin este de fapt Anti Iudeo-Creștin. (Elul mai mult sau mai puțin ascuns al umanismului este să creze un mediu cu totul ostil vieții pentru Dumnezeu și vieții în Dumnezeu. Asta a început deja să se materializeze într-o ruptură vădită dintre Biserică și lume fapt care face ca lucrarea de Evanghelizare să fie mult mai anevoioasă, imposibil de întreprins fără un total spirit de sacrificiu fără o convingere deplină că noi, Biserica, suntem în căutarea unei lumi mai bune. Să nu mă înțelegeți greșit, vă rog! Biserica nu a fost menită niciodată să fie parte din lume dar nici să fie atât de confortabilă cu lumea așa cum o vedem azi! Mediul ostil care ia naștere azi, este un mediu cu mult diferit mediului care a dus la prigoana bisericii primare. Prigoana bisericii primare a stârnit de fapt o înviore a spiritului de evanghelist și implicit la cucerirea lumii cunoscute pentru Cristos. Biserica primară nu a renunțat la principiile Noului Testament ci mai degrabă le-a întărit. Biserica modernă, pe de altă parte, s-a supus la o serie de compromisuri și ajustări de principiu, a adoptat diferite aspecte ale relativismului social modern, a împrumutat metodele de guvernare seculare, a obose în efortul ei de a lucra prin puterea omului și priceperea lui. Secularismul și crescuta influență a umanismului, prin crearea acestui mediu total ostil creștinismului a dus Biserica la cea mai însemnată răspântie. Rămân doar aceste două alternative: Apostazie totală sau o totală rupere de lume și de percepțele ei.

Referindu-se la zilele din urmă Biblia ne spune că ambele alternative au fost adoptate. Apostazia, prima alternativă, se va produce chiar în lăuntrul Bisericii:

"În norod s-au ridicat și prooroci mincinoși, care vor strecura pe furiș erezii nimicioare, se vor lepăda de Stăpânul, care i-a răscumpărat, și vor face să cadă asupra lor o pierzare năprasnică". (2 Petru 2:1)

Apostazia, vedem ca are rădăcini adânci în trecutul Bisericii dar manifestarea ei pe scară largă începe să se desfășoare chiar azi, sub privirile noastre. Epistola lui Iuda este tot atât de clară în privința acestei seminte de apostazie care a făcut ca azi, în poporul lui Dumnezeu să vedem confuzii de proporții cataclismice. Taina fărădelegii, atât de bine ascunsă, a început atunci în vremurile lui Pavel, Petru și Iuda și nu s-a oprit nici până în ziua de azi, ba mai mult, vedem de-abia acum materializarea ei în "lepădarea de credință" de care Vorbea apostolul Pavel în epistola a doua către Tesaloniceni.

Trăim azi în zilele celei mai crâncelne lupte, a celei mai necruțătoare selecții în mijlocul Bisericii. "Afaceri este afaceri, Dumnezeu este Dumnezeu" a ajuns azi o mantră a omului nevoind să trăiască sub autoritatea divină. Un om temător de Dumnezeu, după normele societății moderne este "nepotrivit" pentru înalte poziții civice, credința trebuie ținută la sertar și nu folosită în viața unui om cu responsabilități publice. Spiritualitatea omului nu poate fi împăcată azi cu relativismul societății decât prin compromis... Ei bine, o altă decepție ne paște aici, unii din noi credem că putem face compromisuri pentru o cauză nobilă dar Dumnezeu ne spune că El iubeste mai mult ascultarea decât jertfele...

Separarea de care vorbeam mai sus, ca o a doua alternativă, este atât de grafic ilustrată în Apocalipsa 22:11 și 22:15:

"Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Cine este sfânt, să se sfințească și mai departe!"

"Afară sunt câinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli, și oricine iubește minciuna și trăiește în minciuna!"

În articolul precedent am vorbit despre corelația dintre cuget și credință. Pavel îl îndemna pe Timotei să-și păstreze credința într-un cuget curat pe care unii l-au pierdut și s-au rătăcit de la credință. Veghere asupra credinței înseamnă în cea mai mare măsură veghere asupra cugetului. Înnoirea minții este o treaptă obligatorie în creșterea și maturizarea noastră drept copii ai lui Dumnezeu. **Atenție, vă scriu și încă odată, atenție!** Un cuget mânjit poate cauza o pagubă eternă pentru sufletul tău. Cercetarea tuturor lucrurilor este benefică pentru sufletul uman dar numai în vederea găsirii și păstrării a ceea ce este bun. Simpla curiozitate poate fi păgubitoare. Vedeți cazul Dinei, fiica lui Iacov care a ieșit să vadă tinerii țării. Noi nu avem o altă armă, în afara credinței cu care să stăm tari împotriva vrăjmașului. Noi nu vom putea câștiga un argument intelectual cu diavolul pentru că Biblia ne spune că el era și este cel mai șiret din toată creatura. Credința însă ne dă acces la o înțelepciune cu mult mai presus decât orice altă înțelepciune: înțelepciunea lui Dumnezeu.

Rezistența noastră împotriva diavolului este întotdeauna precedată de supunere înaintea lui Dumnezeu...

“Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi.” (Iacov 4:7)

Natura umană ne îndeamnă la căutarea de surrogate și scurtături în umblarea noastră terestră. Umblatul și aici și dincolo elimină prin definiție umblatul cu Dumnezeu. Astfel de umblători sunt numiți “Suflete prea curvare!”(vezi Iacov 4:4)

Iubite cititor, azi mai mult ca niciodată, Dumnezeu te cheamă la supunere, la smerenie și curăție. O minte neîntinată este într-o perfectă armonie cu credința dată sfinților odată pentru totdeauna. În același timp, mai mult ca niciodată, diavolul ți-a pus înaintea multe și atrăgătoare alternative care apelează la intelectul tău dar și la tendința ta de a-ți împăca în vreun fel pornirile firii cu credința în Dumnezeu. Fugi de tot ceea ce ți se pare neroditor! Gândește-te că ziua de azi te-a adus mai aproape de linia finală, de clipa întâlnirii cu Făcătorul tău.